

Frei Tamás: Diplomás háztartásbeli

2014 október 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„A beleölt költség, az ? oktatására fordított magyar adófizet?i pénzek azonban így is, úgy is kiröpülnek az ablakon. Elherdálódik, fölöslegessé válik pénz, figyelem és energia.”

Fizessenek a háztartásbeli n?k! Ha szülés után otthon maradnak, vagy ha nem is szülnek, csak eltartott feleségek

lesznek, akkor fizessék vissza az állami oktatásukra költött összeget.

Egy tekintélyes svájci professzor vetette fel az ötletet, élénk reakciókat váltva ki vele. Én most azért tolok ide az elképzelésével, mert Magyarországon az elmúlt években eldöntetlen, konszenzus nélküli vita zajlott arról, hogy visszafizessék-e a felsőoktatási költségeket azok, akik magyar diplomával a zsebükben külföldön keresik a boldogulást. A kormány hallgatószerződés-koncepciója, amely 20 éves időintervallumban ír el legalább kétszer annyi ledolgozott évet Magyarországon, mint amennyi ideig az oktatás tartott, igazából elmaszatozza a problémát. Ki és hogyan fogja ezt mérni, és 2034-ben hogyan lesznek „elszámoltatva” az idén végző diákok? Szétszóródva a világban?

Tulajdonképpen mindegy is. A svájci Stefan Wolter felvetése ugyanis egészen más megvilágításba helyezi, helyezné ezt a problémát. Hiszen miről is van szó? Egy lényegében ingyenes, minimális költségtérítéssel üzemeltetett, valójában a magyar adófizetők pénzét költő felsőoktatási rendszer fölösleges kiadásainak megtérítéséről. Főleg abban az értelemben, hogy akibe „beleöltük” a pénzünket, az a közösség pénzéből neki adott értéket, a tudást külföldön a saját hasznára fordítja, vagy ha feleségként otthon marad, akkor egyáltalán nem is használja. Ha elmegy külföldre, ott dolgozik, ott adózik, akkor azt az országot segíti. Ott lesz nyugdíja azoknak, akik egyáltalán nem járultak hozzá az oktatásához. Az adójukkal. És abban az országban nem lesz belőle nyugdíj, ahol viszont kifizették neki a tudás megszerzését. Nézzük innen, onnan, de valahogy ez akkor sem stimmel.

Mint ahogy az sem stimmel, hogy ha valaki gyereket, gyerekeket szül, és aztán otthon marad, esetleg csak túl sokáig marad otthon, elértéktelenedik a tudása, és amikor szeretne, ha egyáltalán szeretne, akkor már nem is tud visszamenni dolgozni. De lehet, hogy nem is akar, mert a férje eltartja. Vagy csak abban hisz a családja, hogy anyaként kell helytállnia és így gazdagítani a közösséget. A „beleölt” költség, az oktatására fordított magyar adófizetői pénz azonban így is, úgy is kiröpülnek az ablakon. Elherdálódik, fölöslegessé válik pénz, figyelem és energia.

Az ilyenek fizessenek – mondja a svájci professzor. A gondolat azért radikális és azért generál majd heves vitákat, mert Magyarországon például a külföldre távozó diplomások száma elhanyagolható a családokban eltartott, nem dolgozó, és így fölöslegesen kiképzett diplomások számához képest. Ha Magyarország kerek egy éven át, diáktüntetések hevevével rágtatta meg azt a kérdést, akkor miért nem gondoljuk végig ezt az aspektusát is?

Svájcban a fels?oktatásban diplomás n?k 16 százaléka nem dolgozik, a férfiaknak pedig a 7 százaléka. Magyarországon még adat sincs err?l a viszonyrendszer?l. Soha nem jutott az eszébe senkinek. De figyelembe véve, hogy Magyarországon csaknem kétmillió munkaképes feln?tt nem dolgozik, könnyen lehet, hogy nálunk még a svájcínál is rosszabbak ezek a számok.

Kíváncsiak lennének rá?

Frei Tamás - metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló